

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Crist viu

Crist és viu i camina entre nosaltres! Ahir a la vetlla i avui diumenge de Pasqua molts catecúmens adults hauran rebut els sagraments de la Iniciació Cristiana. Aquesta bona notícia m'ha fet recordar les paraules del profeta Isaïes: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues. Estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, ¿no us n'adoneu?» (Is 43,18-19a). Aquestes paraules han ressonat dins el meu cor llegint les cartes que m'han adreçat els catecúmens de la nostra arxidiòcesi.

Aquesta cinquantena d'adults, que han passat pel Servei Diocesà per al Catecumenat, és un signe de la vida nova que el Senyor està generant a la nostra Església. Són un signe que Crist és viu, i tal com diu el papa Francesc a la recent exhortació apostòlica postsinodal *Christus vivit*: «Si Ell viu, això és una garantia que el bé pot fer-se camí en la nostra vida, i que els nostres cansaments serviran per a alguna cosa. Llavors podem abandonar els laments i mirar cap endavant, perquè amb Ell sempre es pot. Aquesta és la seguretat que tenim. Jesús és l'etern vivent. Aferrats a Ell viurem i travessarem totes les

formes de mort i de violència que amenacen el camí.» (n. 127)

En moltes converses pastorals ens lamentem que baixen les estadístiques de baptismes, de primeres comunions, de confirmacions i de matrimonis per l'Església. Sembla que això s'acaba. I és veritat que baixen les estadístiques, però augmenten les conversions.

Llegint les cartes dels catecúmens, on molts m'expliquen la seva experiència, agraeixo al Senyor que hi hagi adults que avui demanen abraçar la fe. M'ha impressionat el testimoni d'alguns que venen d'una educació on la fe cristiana ha estat totalment absent. Els seus pares, tot i estar batejats, van optar en el seu moment per no educar-los en la fe. Aquests fills són els que ara han experimentat l'anhel de Déu al cor. Per exemple, m'ha colpit llegir el testimoni d'un catecumen que deia: «Jo no creia en Déu, però em vaig sentir tan desbordat, tan feble, que em vaig posar a pregar... i vaig percebre que el Senyor m'escoltava... A la tercera vegada que això em va passar, vaig veure que havia de fer un gest cap a Déu i vaig pensar que potser havia de batejar-me».

Certament, el Senyor ens sorprèn, alguna cosa nova està naixent... Els catecúmens són un bé per a l'Església, perquè ens conviden a ser *Església en sortida*, a aprendre a acollir i a no prejutjar aquells que arriben a una parròquia per primera vegada per ser batejats.

¡Que oportunes que són les indicacions del Sant Pare! A *Christus vivit*, ens diu que la pastoral juvenil implica dues grans línies: la primera, relativa a la recerca, la convocatòria i la crida; i la se-

gona, centrada en l'acompanyament en el camí de maduració de la fe (CV 209). Els catecúmens ens conviden a prioritzar l'anunci de Crist i a fer una *recerca* més profunda de la persona. Acollir és proposar camins de creixement i maduració en aquesta fe inicial, perquè puguin descobrir que el Senyor els estima infinitament i sentir-se part de la gran família de l'Església.

Bona Pasqua! Realment el Senyor ha ressuscitat! És viu! Al·leluia!

ACTUALITAT

FOTO: RAMON RIPOLL

Consagració d'una església del Patriarcat de Rússia a Barcelona

El passat 7 d'abril, va tenir lloc la cerimònia de la consagració de l'Església ortodoxa del Patriarcat de Rússia a Barcelona, dedicada a l'Anunciació de la Mare de Déu. Va presidir el ritu S. E. Néstor, arquebisbe de Madrid i Lisboa, del Patriarcat de Rússia, i va concelebrar Mons. Teofil, bisbe del Patriarcat Romanès per a Espanya i Portugal. La nova parròquia, situada al barri de Vallcarca, atindrà pastoralment els fidels

del Patriarcat de Moscou que viuen o visiten el nostre país. Va assistir a l'acte Montserrat Puigdemívol, directora del Secretariat diocesà d'Ecumenisme, i Mons. Jaume González-Agàpito, anterior delegat d'Ecumenisme.

En finalitzar la litúrgia, S. E. Néstor va agrair l'acolliment rebut per part de l'Arquebisbat de Barcelona des de l'arribada de la comunitat ortodoxa russa a Barcelona.

ENTREVISTA

Càritas i l'Administració

TERESA BERMÚDEZ

«A Càritas partim dels principis de subsidiarietat, de participació i de solidaritat; des d'aquí ens fem presents al territori per acostar-nos a la realitat de les persones vulnerables». Càritas dona resposta a allò que no està cobert —o que ho està de manera insuficient— per les administracions públiques, «perquè no poden arribar a tot i necessiten treballar conjuntament amb el tercer sector en el disseny i la implementació de les polítiques socials», afirma Teresa Bermúdez, responsable a Càritas de la zona territorial del Barcelonès Sud (Sants, La Marina, l'Hospitalet i Cornellà de Llobregat).

Quines polítiques socials poden combatre la pobresa?

Hi ha polítiques que generen desigualtat, pobresa i exclusió social. Des de Càritas pensem que la pobresa és en si mateixa un problema urgent de drets humans, i sovint és conseqüència de la seva vulneració. Cal prioritzar polítiques públiques dirigides a augmentar la protecció social, l'habitatge social, la salut per a tothom, el treball digne i un salari just, l'atenció a les famílies, i que tractin a totes les persones amb dignitat i igualtat.

Per què es criminalitza la pobresa?

Perquè partim que la pobresa és un problema individual i, per tant, se sent rebuig per la persona pobra, a qui *culpem* de la seva situació. Per ajudar les persones hem de recuperar el vincle social amb l'altre, hem de poder conèixer quines són les causes estructurals que causen la pobresa i contribuir a recuperar el teixit i la xarxa comunitària.

La tasca que realitzeu t'enforteix la fe?

Sí, treballar per les persones dona sentit a la meua fe i alhora l'alimenta. La meua feina és una forma de concretar el fet de ser cristiana, i m'ajuda a ser fidel al missatge de Jesús. Un missatge que ens porta a lluitar pel bé comú, per la igualtat i la justícia. La meua fe pren tot el sentit quan es posa al servei dels altres, i és un privilegi poder fer-ho en una organització com Càritas, que pren també aquests principis com a centre de la seva acció.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Posa't davant Jesús!

Fa un temps, una jove d'uns vint anys va viure l'experiència d'un recés que va trasbalsar la seva vida. N'ha parlat amb un company del grup de joves del qual forma part, que té la seva edat i estudia a la universitat. És un jove que, iniciat pels pares en la fe, està passant un temps de preguntes sobre el sentit de la vida, l'amor, el futur, la vivència de la fe en el dia a dia... La seva amiga li recomanà que fes un recés amb altres joves. Ell, vençudes algunes reticències, s'hi va inscriure. Dies abans del recés va rebre una carta de la seva companya de grup.

«Benvolgut Miquel! En tot el que hem anat comentant aquestes darreres setmanes, he pogut intuir les teves ganes de buscar una vida més autèntica, més plena, més ferma. No sé si és la millor manera de definir-ho. M'ha fet la impressió, moltes vegades, que busques alguna cosa o que vols fer algun pas, però que hi ha quelcom que t'impedeix de fer-ho amb més convenciment. «Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20).

«Celebro la teua decisió de fer el recés. Estic convençuda que hi vas amb

la idea que hi pots trobar alguna cosa que et farà molt de bé. Posa't en mans de Déu, deixa'l entrar a la teua vida, obre't a la seva presència i, confiadament, aboca't a la pregària. No tinguis por de canviar, de deixar que Ell entri en la teua vida perquè la pugui transformar. No es tracta de deixar d'ésser qui ets, sinó d'ésser més tu, potenciant tot allò de bo que Déu ja ha posat en la teua persona. Així doncs, et convido a anar, quan puguis, a la capella; agenolla't davant el mateix Jesús i expressa-li tot el que sents: les teves pors, les teves alegries, les teves esperances, les teves ferides, les teves il·lusions i tot el que portis al cor. I, en acabar, obre les orelles per deixar que Ell et parli i puguis experimentar la seva veu silenciosa, però càlida i ferma, que t'omple de pau i t'aixeca, per proposar-te una vida nova i s'ofereix per carregar amb tu les teves dificultats i contrarietats. I recorda que Déu és sempre molt bon pedagog. No ve a retreure't res, a ofegar-te o a pressionar-te. Ans al contrari!». «Ell els diu: Veniu ara vosaltres sols en un lloc deshabitats i reposeu una mica» (Mc 6,31).

En Miquel va anar al recés amb molt d'ànim, obert a la irrupció de Déu en la seva vida.

HECHOS DE VIDA

«¡Cristo viviente! ¡Millones de personas te aman!»

El Dr. Collins fue director del Instituto de Investigación del **Genoma Humano** de EE.UU. y de otras naciones. Fue el científico que secuenció los **3,1 trillones de letras** del libro del **G. H.** y que: «**Vislumbro a Dios**» (inicios s. XXI). El propio Dr. Collins narra **su conversión** de esta manera:

—«Era un día primaveral, por la Cordillera de las Cascadas (costas del Pacífico). La majestad y belleza de la creación de Dios, superó mi resistencia. Al doblar un recodo vi una cascada congelada de cientos de pies de altura. Supe que la búsqueda había terminado. Me **arrodillé** sobre las hierbas del pasto con gotas de rocío y pequeñas margaritas. Me **rendí ante Jesucristo.**»

Collins recitó las palabras siguientes, de su fe en **Cristo Resucitado**:

—«**¡Cristo viviente! Millones de personas te aman y te siguen hoy, como ayer, mañana y siempre.**»

«Después de las palabras de **Amor, lloré...**»

Es **Cristo Viviente**. Su amor es **capaz** de dar **vida** y **renovar** los **corazones** y las **voluntades** de **millones** de **personas** que le **aman**.

Charles de **Foucauld** afirmó: «La **hora mejor empleada** de nuestra **vida** es **aquella** en la que **más** hemos **amado** a **Jesucristo.**»

J.M. Alimbau Argila
Pbro., lic. en teol., medalla de plata del Inst. de Teol. Espiritual de BCN

Lectures de la missa diària i santoral

22. □ Dilluns dins l'octava de Pasqua (lit. hores: **1a setm.**) [Ac 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dimarts dins l'octava de Pasqua [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20, 11-18]. La solemnitat litúrgica de Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadócia, patró de Catalunya (1456), es trasllada a l'1 de maig. Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimecres dins l'octava de Pasqua [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24, 13-35]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. □ Dijous dins l'octava de Pasqua [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24, 35-48]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Ania, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Divendres dins l'octava de Pasqua [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21, 1-14]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Baron, trapenc.

27. □ Dissabte dins l'octava de Pasqua [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. La solemnitat litúrgica de la Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947), es trasllada al 30 d'abril. Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ † Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: **2a setm.**) [Ac 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jn 20,19-31]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre.

Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat».

Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà.

Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto».

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró.

Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Ressò de la Vetlla Santa

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Dones santes en el sepulcre (1890) de William-Adolphe Bouguereau

El protagonisme que sant Lluç ha donat a les dones en aquesta escena essencial de la vida de Crist no l'ha pas produït ell, l'ha heretat de la Tradició apostòlica mateixa, dels testimonis oculars que han viscut en primera persona l'esdeveniment que ha canviat el ritme del món.

Oh pietoses dones, que vàreu preparar els perfums i els unguents per venerar un Crist mort, us heu trobat una Admirable Sorpresa!

Oh pietoses dones, que restàreu perplexes en trobar obert el sepulcre que havia de contenir les despulles de Crist Crucificat, us heu trobat amb dos personatges de vestits resplendents!

Oh pietoses dones, que vàreu rebre el primer Anunci pasqual de boques celestials: que Crist no podia romandre mort, sinó que havia de ressuscitar al tercer dia...!

Oh pietoses dones, que anunciàreu l'Evangelí de la salvació als primers apòstols i els va costar de creure, perquè pensaven que anàveu errades!

Oh pietoses dones, que vàreu conduir Pere al sepulcre perquè descobríis que tot havia de ser renovat!

Oh pietoses dones, volem unir-nos al vostre testimoni pasqual, volem unir-nos a la vostra experiència del Senyor viu i ressuscitat, volem restar amb vosaltres com si ens trobéssim allà mateix!

Oh pietoses dones, testimonis de la Pasqua de nostre Senyor Jesucrist, gràcies a vosaltres, i sobretot, gràcies a l'Esperit Sant que us va donar boca i saviesa d'apòstols i un cor de Pentecosta!

Activitats del cardenal Omella

Divendres 26 (12.45 h). Presentarà una ponència en la clausura de les «Jornades de Actualidad Canónica», organitzades per la Asociación Española de Canonistas. A la Facultat de Dret Canònic de la Universitat Pontificia Comillas a Madrid.

Dissabte 27 (11 h). Concelebrarà la Missa de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya, a l'Abadia de Montserrat.

Diumenge 28 (12 h). Presidirà la Missa en la diada de germanor de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, a la basílica de Santa Maria de Mataró.

Agenda

Voluntaris per a l'Apostolat del Mar. Es necessiten voluntaris per visitar els vaixells, fer guàrdies de recepció a la residència «Stella Maris», i assistir els mariners a l'oficina per a vaixells de creuer. És recomanable tenir coneixements d'anglès bàsic. Els interessats podeu contactar amb Mn. Ricard Rodríguez-Martos (t. 934 431 965—tardes—, a/e: ricardrm@stellamarisbarcelona.org

Cafè teològic a la parròquia de la Concepció (c/ Roger de Llúria, 70). Diumen-

ge 28 d'abril (19.30 h), «La Memòria Històrica», a càrrec del Dr. Henry Kamen, historiador i escriptor.

Concerts d'orgue a la basílica de la Mercè (pl. de la Mercè, 1). Divendres 26 d'abril (20 h), amb Juan de la Rubia. Aportació: 6 euros.

Romiatge a Montserrat amb la Institució Teresiana. Diumenge 12 de maig, per celebrar el centenari de la Institució Teresiana a Catalunya. Aquest romiatge esdevé un motiu d'acció de gràcies, d'enfortiment de la comunió entre els seus membres, un compromís de continuar l'obra de Pedro Poveda i posar-la sota la protecció de la Mare de Déu de Montserrat. Informació i inscripcions: t. 933 528 222, a/e: itcatalunya@gmail.com, www.institucioteresiana.cat

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 25 d'abril (19 h), taula rodona «Societat del coneixement i comunicació», amb Sergi Mas, doctor en filosofia, i Josep M. Viedma, llicenciat en ciències econòmiques. Al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón, c/ Mallorca, 234). Dijous 25 d'abril (12 h), oració al Santíssim Sacrament seguida d'Eucaristia a les 12.30 h.

«Amics de sant Francesc». Dijous 25 d'abril (20 h), «L'orde franciscà seglar

ACTUALITAT

Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés per becar colònies d'infants en situació de pobresa

Un any més, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa la seva campanya «Ajuda'ls a créixer, cap infant sense colònies». Us demanem la col·laboració per becar fonamentalment les colònies i els casals dels centres d'esplai. La voluntat és que tots els nens i les nenes que ho necessitin puguin participar en activitats d'educació en el lleure des d'una entitat cristiana.

Per fer donatius o demanar més informació, podeu trucar al t. 934 301 606, enviar un mail a fundacio@peretarres.org o a través del web www.peretarres.org/donatius o al compte corrent ES80-2100-0435-5102-0019-0260 ("la Caixa").

(OFS)», amb Lluís Viñas. Als Franciscans del c/ Santaló 80. Oberta a tothom.

Publicacions

Vive Cristo. Este libro de 188 páginas, editado por Claret, contiene el documento que el papa Francisco propone a toda la Iglesia como fruto de los trabajos del Sínodo de los Obispos celebrado en el Vaticano el pasado octubre, sobre el tema «Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional». Es un extenso do-

cumento que dialoga con los jóvenes y recoge el trabajo realizado entre ellos y los padres sinodales. El texto consta de 9 capítulos y orienta en el acompañamiento de los jóvenes para quienes el Papa pide más protagonismo y libertad en la vida eclesial. Claret también ha publicado la versión catalana.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Cristo vive

¡Cristo está vivo y camina entre nosotros! Ayer en la vigilia y hoy domingo de Pascua muchos catecúmenos adultos habrán recibido los sacramentos de la Iniciación Cristiana. Esta buena noticia me ha hecho recordar las palabras del profeta Isaías: «No recordéis lo de antaño, no penséis en lo antiguo; mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis?» (Is 43,18-19a). Estas palabras han resonado en mi corazón leyendo las cartas que me han dirigido los catecúmenos de nuestra archidiócesis.

Esta cincuentena de adultos, que han pasado por el Servicio Diocesano para el Catecumenado, es un signo de la vida nueva que el Señor está generando en nuestra Iglesia. Son un signo de que Cristo está vivo, y tal co-

mo dice el papa Francisco en la reciente exhortación apostólica postsinodal *Christus vivit*: «Si Él vive eso es una garantía de que el bien puede hacerse camino en nuestra vida, y de que nuestros cansancios servirán para algo. Entonces podemos abandonar los lamentos y mirar para adelante, porque con Él siempre se puede. Esa es la seguridad que tenemos. Jesús es el eterno viviente. Aferrados a Él viviremos y atravesaremos todas las formas de muerte y de violencia que acechan en el camino.» (n. 127)

En muchas conversaciones pastorales nos lamentamos de que bajen las estadísticas de bautismos, de primeras comuniones, confirmaciones y de matrimonios por la Iglesia. Parece que esto se acaba. Y es verdad que

bajan las estadísticas, pero aumentan las conversiones.

Leyendo las cartas de los catecúmenos, donde muchos me cuentan su experiencia, agradezco al Señor que haya adultos que hoy quieran abrazar la fe. Me ha impresionado el testimonio de algunos que vienen de una educación donde la fe cristiana ha estado totalmente ausente. Sus padres, a pesar de estar bautizados, optaron en su momento por no educarlos en la fe. Estos hijos son los que ahora han experimentado el anhelo de Dios en el corazón. Por ejemplo, me ha impactado leer el testimonio de un catecúmeno que decía: «Yo no creía en Dios, pero me sentí tan desbordado, tan débil, que me puse a orar... y percibí que el Señor me escuchaba... a la tercera vez que esto me pasó, vi que tenía que hacer un gesto hacia Dios y pensé que quizá debía bautizarme».

Ciertamente, el Señor nos sorprende, algo nuevo está naciendo... Los

catecúmenos son un bien para la Iglesia, porque nos invitan a ser Iglesia en salida, a aprender a acoger y a no prejuzgar a aquellos que llegan a una parroquia por primera vez para ser bautizados.

¡Qué oportunas son las indicaciones del Santo Padre! En *Christus vivit*, nos dice que la pastoral juvenil implica dos grandes líneas: la primera, relativa a la búsqueda, la convocatoria, la llamada; y la segunda, centrada en el acompañamiento, en el camino de maduración de la fe (CV 209). Los catecúmenos nos invitan a priorizar el anuncio de Cristo y a hacer una búsqueda más profunda de la persona. Acoger es proponer caminos de crecimiento y maduración en esta fe inicial, para que puedan descubrir que el Señor los ama infinitamente y puedan sentirse parte de la gran familia de la Iglesia.

¡Feliz Pascua! ¡Realmente el Señor ha resucitado, está vivo! ¡Aleluya!

Seguiu-nos

www.esglesiaibarcelona.cat

 [facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)
 [@esglesiaibcn](https://twitter.com/esglesiaibcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT